

[Pelle Voigt]

tisk sådan, at anlæggene på Grønland økonomisk står som nr. 5 i rækken af de installationer, som USA støtter i udlandet.

Jeg vil takke hr. Arentoft for én ting til, og det skal så samtidig besvare hans spørgsmål. Han anklager os for at være ude på at afsløre så mange militære hemmeligheder som muligt. Hvis hr. Arentoft her tænker på de ideer, der ligger bag counterforcestrategien, og de tankegange, der foreligger om at udvikle en førsteslagsevne, så vil jeg sige ubetinget ja. Det bør helt bestemt afsløres, det bør diskuteres alle vegne, hvor vi kan komme til det, af den enkle grund, at det er en fuldstændig ødelæggende og vanvittig strategisk udvikling, som er ved at ske, og som også adskillige amerikanske nuværende og tidligere militærpersoner vender sig imod. Når forsvarsministeren siger, at ingen i alvor kan tro, at man skulle omgås med sådanne planer, så skuffer det mig i betragtning af, at jeg faktisk i mit første indlæg anførte, at en tidligere amerikansk præsidentrådgiver mente, at det forholdt sig sådan. Han eksisterer måske slet ikke? Der er altså nogle, der tror sådan, hr. forsvarsminister – der er mange – og kendsgerningerne lader sig ikke sådan uden videre benægte.

Jeg skal afslutningsvis sige til hr. Emmert Andersen, at jeg mener ikke nødvendigvis, at USA er ude på at foretage et sådant angreb, men evnen til at slå først er noget, som man stræber efter – og som Sovjetunionen formentlig også stræber efter – for at bruge den som et politisk magtmiddel, der kan diktere den internationale udvikling. Der er ingen sikkerhed for, at tingene kan holdes under kontrol i den situation, hvor en af stormagterne har opnået denne evne.

(Kort bemærkning).

Arentoft (FP):

Jeg vil bare sige, at der er et utal af kommunikationsmidler, hvormed man kan give ordre til hvad som helst. Det kan man gøre såvel skriftligt som mundtligt, man kan gøre det over telefon, man kan gøre det over radio, man kan gøre det over fjernskriver, man kan gøre det over masser af ting. Men når man nu sidder lige ved siden af måleinstrumenterne og man skal give ordrer videre af en eller anden art eller oplysninger videre af en eller anden art, så er det mest praktisk, at

man har kommunikationsmidlerne i umiddelbar nærhed. Hr. Pelle Voigt ved også, at det er meget hyppigt, når man ringer op på telefonen, at der er afbrydelser eller der er stor trafik, så man ikke kan komme igennem; så bruger man radio, dér kan man næsten altid komme igennem. Det er simpelt hen sagen i en nøddeskal. Men den er blæst op, og det bliver til counterforce, og det bliver til alt muligt andet i hr. Pelle Voigts og hr. Steen Folkes og deres partiers fantasi.

(Kort bemærkning).

Pelle Voigt (SF):

Jeg er bange for, at jeg i seriositetens navn bliver nødt til at bede forsvarsministeren forklare, hvorfor det er nødvendigt for den amerikanske strategiske luftkommando at opretholde disse anlæg, og hvorfor man bruger disse mange penge på dem, som jeg var inde på. Det hænger nok sammen med, at det ikke er så let, som hr. Arentoft mener, at tage telefonen. Jeg synes nu også, at hr. Arentoft, når vi taler om seriositet, er kommet længere ud, end han kan bunde, når han begynder at tale om overdragelse af skriftlige meddelelser, der skulle formidle disse ordrer. Jeg går ud fra, at der ikke tænkes på brevduer el. lign., og jeg synes, at man skulle holde op med den slags pjat og den slags manøvrer, når man som hr. Arentoft, der jo har en militær uddannelse, udmærket godt ved, hvad disse ting drejer sig om.

(Kort bemærkning).

Steen Folke (VS):

Jeg vil gerne takke hr. Arentoft for hans yderligere interessante oplysninger om kantinebestyrernes nationalitet. Der er jo ingen, der har bidraget så meget som hr. Arentoft under debatten i dag til virkelig at afsløre, hvordan tingene hænger sammen på Thulebasen. Det synes jeg vi har grund til at være meget taknemlige for alle sammen.

Til gengæld hænger der stadig forskellige andre spørgsmål i luften. Udenrigsministeren eller forsvarsministeren har åbenbart ikke ønsket eller haft mulighed for – hvad ved jeg? – at svare på det spørgsmål, jeg stillede om, hvorvidt der havde været konsultationer eller på anden vis forhandlinger mellem danske og amerikanske myndigheder, inden man